

Bemærkninger til forslaget

Socialdemokratiet fremsætter hermed på ny beslutningsforslag om en samlet skattereform.

Forslaget omfatter flere elementer end det tilsvarende forslag i folketingssamlingen 1982-83, men hviler på de samme hovedprincipper.

I forhold til beslutningsforslag B 1 i 1983-84 (1. samling) forhandlingerne sp. 77 og 1703, tillæg A, sp. 187 er i det reviderede forslag lagt ganske særlig vægt på over indkomstskattesystemet at bedre børnefamiliernes vilkår.

Målet er et skattesystem, der er enklere og mere effektivt og kan sikre en mere retfærdig byrdefordeling end det nuværende.

Skattespekulation skal bekæmpes, og den skattemæssige præmiering af de velhavendes gældsstiftelse bringes til ophør.

Derved kan indkomstskattesystemet bidrage til den nødvendige sanering af samfundsøkonomien ved at fremme opsparring, investering og beskæftigelse.

Socialdemokratiet ønsker ikke med en skattereform at svække de offentlige indtægter.

Der kan ikke sikres social tryghed, og det moderne industrisamfund kan ikke fungere, hvis de offentlige aktiviteter beskæres meget voldsomt. Men der må nødvendigvis ske en gradvis, men målbevidst begrænsning af underskuddet på statsfinanserne. Derfor må Danmark – som andre nordeuropæiske samfund – nødvendigvis opretholde et højt samlet skattetryk.

I denne sammenhæng er det naturligvis uhyre vigtigt, at skattegrundlaget ikke udhules gennem vækst i den sorte økonomi og stadig kraftigere udnyttelse af fradragsmulighederne især hos de mere velhavende befolkningslag. Skattesystemet må derfor renses for smuthuller og ligningseffektiviteten styrkes. Fradragene må begrænses i omfang og i skatteværdi og trækprocenterne til gengæld nedsættes for den store gruppe af erhvervsaktive. Men omlægningen må ske i et tempo og i en form, så ingen – f.eks. i egen bolig – får væltet budgettet omkuld.

Socialdemokratiske regeringer har adskillige gange – i 1975, 1978, 1979-80 og 1982 – forgæves

søgt tilslutning hos flertal i folketinget til en reform af skattesystemet. I en redegørelse i maj 1982 blev nogle retningslinjer skitseret. Redegørelsen blev positivt modtaget hos et flertal i folketinget, og der blev hele sommeren 1982 teknisk arbejdet videre og politisk forhandlet på dette grundlag.

Udsigterne til et resultat var større, end de længe havde været, men processen blev standset med regeringsskiftet 10. september 1982.

Dette forslag bygger ligesom forslaget til folketingsbeslutning om en reform af skattesystemet fra 5. oktober 1983 på forarbejdet i sommeren 1982. Forslaget er derfor også i væsentligt omfang inspireret af betænkning nr. 949 fra april 1982 om »Den skattemæssige behandling af renter og andet kapitalafkast« fra renteskatteudvalget under ledelse af fhv. finansminister Thorkil Kristensen.

Renteskatteudvalget anbefalede i sin betænkning, at kapitalafkast beskattes efter samme regler og med samme procent overalt – for at standse forvriddinger og skattetænkning.

Socialdemokratiet kan meget langt følge denne tankegang. Imidlertid vil fordelingsmæssige hensyn og ønsket om fortsat at begunstige langfristet opsparring til pensions- og forsikringsformål forhindre en helt konsekvent gennemførelse af renteskatteudvalgets tanker. Således er den gennemførte realrenteafgift på pensionskapitaler m.v. under normale forhold udtryk for en lempeligere beskatning end indkomstskat af personer og selskaber. Men selv indførelsen af realrenteafgiften er et centralt bidrag til at mindske de forskelle, der findes i beskatningen – afhængigt af, hvilke personer, selskaber eller institutioner der modtager kapitalafkast.

I samme retning vil det trække at inddrage private fonde m.v. samt andelsforeninger og -selskaber under almindelig selskabsbeskatning. Socialdemokratiets forslag herom blev fremsat i forrige folketingssamling, og regeringen fik af folketinget pålæg om at fremsætte lovforslag om beskatning af private fonde.

Socialdemokratiet foreslår, at selskabsskatten hæves til 50 pct. og dermed bringes på niveau med